

[Christmas Møller.]

skat for at sanere Pengevæsenet og bekæmpe Inflation, for saa den næste Maaned at kræve Kronesækning og starte en ny Inflation — det gaar jeg i alt Fald ud fra.

Jeg tror ogsaa, det vilde være overmaade heldigt, om man fra Regeringens Side kunde give Besked om den Rentepolitik, man tilsigter, om, hvor man mener Renten skal ligge. Erhvervslivet, Obligationsindehaverne, Forsikringsverdenen har et rimeligt Krav herpaa. Den Politik, man vil føre med Hensyn til Laan, med Hensyn til langfristede Laan vil i høj Grad kunne indvirke herpaa. Under Hensyn til det erhvervsøkonomiske Omraades store Vigtighed og Betydning beder jeg altsaa om, at Regeringen i sine Bemærkninger nu her ved Arbejdets Afslutning siger, hvad den vil forberede for den nærmest kommende Tid.

Det har ikke været muligt for mig, hvad jeg har prøvet paa, at naa til noget Resultat om Statsfinansernes Stilling. Jeg tror ikke, det er muligt selv for den mest kyndige Rigsdagsmand paa egen Haand virkelig at gøre op, hvorledes Statsfinanserne i Øjeblikket stiller sig. Det er muligt, at der er en saadan enkelt, det skal jeg naturligvis ikke kunne sige. Men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger om Statsfinanserne ogsaa for at opfordre den højtærede Finansminister til at give os en Redegørelse. For Finansaaret 1945—46, for hvilket Statsregnskabet endnu ikke er aflagt, men hvor vi har Finansloven og Tillægsbevillingsloven, er Stillingen den, at vi opererer med et Underskud paa $\frac{1}{4}$ Milliard Kr. — 247 Mill. Kr. —, og man er naaet ned til dette Tal ved at overføre lige ved $\frac{1}{2}$ Milliard Kr. — 460 Mill. Kr., efter hvad der er opgivet mig — til Eengangsudgifter under § 26, Statens Reguleringskonto. Det var det, et Medlem af Regeringspartiet uvenligt kaldte, at det var hverken Hekseri eller Behændighed, men det ærede Medlem, forstod jeg, evnede ikke at sige rigtigt, hvad det var. Jeg skal ikke sige noget til, at man overfører disse Eengangsudgifter, og det er de jo; vi maa være klar over, at de ogsaa skal betales paa et eller andet Tidspunkt, og skal der være bare en Smule Rimelighed i Finansloven, kan jeg ikke sige noget til denne Overførsel. Men man opererer altsaa paa Statsregnskabet 1945—46 med et Underskud paa $\frac{1}{4}$ Milliard Kr. Man har dog vel Lov til at sige, at man altid kan vente, det bliver lidt bedre, hvor meget kan jeg ikke skønne over — skal vi regne med et Underskud paa det, man henfører til det ordinære, paa et Par Hundrede Millioner Kroner, idet man altsaa

har overført betydelige Beløb til Eengangsudgifterne.

For indeværende Finansaar har vi kun den vedtagne Finanslov, som har en Merudgift paa 340 Mill. Kr., og hvor der vel ligeledes vil være en Eengangsudgift at overføre, noget mindre, formoder jeg, end for 1945—46, og til dette Underskud vil der komme nye Udgifter til alle de sociale Love, hvor Aldersrenten dog vil virke meget lidt tyngende i 1946—47, fordi Forhøjelserne paa Grund af Refusionsbestemmelser kun rammer for et Fjerdingaar; Lønningslovene vil derimod virke med deres fulde Beløb og mange af de andre Udgifter, vi har vedtaget. Man vil paa den anden Side have Indtægter ved de nye Indtægtslove og de Forbrugsafgifter, som ikke er opført længere end til 1. November, og endelig det Beløb, man faar fra Skattebøder og Efterbetalinger. Dog maa man sikkert skønne, at ogsaa for indeværende Finansaar vil der blive et ikke ubetydeligt Underskud.

Efter at man nu har anstrengt sig, som man har, med Hensyn til Udgifter og Afholdelse af Udgifter, vil jeg gerne sige til Regeringen, at Det konservative Folkeparti selvsagt vil staa ved sit Ansvar for Udgifterne og haaber, at Regeringen vil være klar til saa hurtigt som muligt at naa frem til den Balance paa Statsregnskabet, uden hvilken sund Økonomi ikke kan trives.

Af andre Spørgsmaal skal jeg kun lige nævne, inden jeg til Slut gør et Par Bemærkninger af udenrigspolitisk Karakter, at jeg tror ikke, man kan bebrejde den parlamentariske Kommission, at Arbejdet gaar langsomt, naar man tænker paa, at den bestaar af Medlemmer her fra Tinget, der samtidig har deres Arbejde her, og paa, hvor forceret det hele har været her. Da man nedsatte de parlamentariske Kommissioner i 1945-Samlingen og ogsaa nu i denne Samling, var Det konservative Folkeparti ikke uvillig over for den Tanke, at Kommissionen ikke alene skulde være sammensat af Rigsdagsmænd. Naar det ikke blev til noget, var det paa Grund af Modstand fra anden Side, som vi bøjede os for. Jeg vil blot minde om, at det, det gælder om i hele dette Spørgsmaal, er at faa Materialet fremlagt, saaledes at Folket kan bedømme, hvorledes Stillingen er, og det synes jeg maaske kunde gøres og maaske ogsaa gøres fra visse Sider med en noget større Tillid end ved den valgte Fremgangsmaade.

Med Hensyn til Problemerne Udrensning, Amnesti o. a. skal jeg kun henvise til, hvad jeg for nogen Tid siden har sagt